



RESSÒ DE LA PARAULA

«Aquí teniu l'home»



Va ser en un altre moment, ben diferent del que contemplem

avui, quan es van sentir aquestes paraules: «Aquí teniu l'home» (Jn 19,5). Aquesta expressió tenia un significat profund quan Pilat va mostrar Jesús, sol i ple de ferides, a la multitud que reclamava la seva crucifixió. Avui, tanmateix, veiem Jesús en tota la seva esplendor. El veiem representant la humanitat que resulta del Déu amb nosaltres, el Verb fet carn, l'home en la seva plenitud. Avui no s'escolten literalment aquelles paraules «aquí teniu l'home», però sí unes altres, que les suposen, i els concedeixen la seva riquesa i profunditat. Escoltem de la boca de Déu Pare: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut» (Mt 3,17).

Necessitem urgentment escoltar i fer cas d'aquestes paraules. Perquè sense adonar-nos-en determinem què és humà i què no, defensem una causa o critiquem una conducta, sense reflexionar abans els motius pels quals ho fem. És humà el que fem amb els migrants? És humana l'eutanàsia? És humà tot treball, encara que sigui rendible econòmicament? És humana qualsevol manera d'entendre i viure la sexualitat, sempre que «sigui lliure»?... En general pensem i prenem decisions en aquest sentit portats solament pel que es diu o sona en l'ambient. Repetim paraules ja dites, escol-



tades en l'ambient, però no pensades en profunditat.

Per això, necessitem preguntar-nos què és per a nosaltres ser persona humana?; què és veritablement humà i què no?; què és digne de l'ésser humà i què no?; on és el nostre ideal de persona humana?

A partir d'aquestes preguntes entenem la importància que té mirar avui Jesús, alhora que escoltem les paraules del Pare: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut». Hem celebrat Nadal, Déu fet infant entre nosaltres. Aquest infant, ja adult és la resposta a totes les preguntes. Ell és el nostre ideal, l'ésser humà complet, la persona humana que reuneix en ell tot el que podem i hem de somiar, exigir, anhellar, de l'ésser humà.

En Ell ha vessat el Pare «tot el seu ésser». L'expressió que refereix el text evangèlic és molt significativa. És com un pare que mira el seu fill i no es cansa de contemplar-lo amb amor: en Ell es complau.

I en això consisteix el secret més profund i veritable de l'ésser humà, la font del seu valor infinit i la seva dignitat, per sobre de tota una altra criatura: és l'estimat, és la complaença de Déu. De manera que podem respondre: ser persona humana consisteix a ser estimat absolutament per Déu; com dirà el Concili Vaticà II, és viure com «l'única criatura que Déu ha estimat per ella mateixa» (GS 24).

Llavors, serà humà tot allò que mereixerà la complaença de Déu en la nostra persona. L'escena del Baptisme de Jesús segons la narració de sant Marc és extraordinàriament sòbria: Jesús no diu res, sols es presenta per a ser batejat, davalla a l'aigua i en surt, mentre des del cel obert descendeix l'Esperit i s'escolta la comunicació d'amor patern. En aquest descens humil i en la pujada posterior hi ha tota la vida de Jesús. Aquí radica la complaença del Pare i aquí descobrim el secret de tota dignitat humana.

La vida posterior de Jesús demostrarà que aquesta és la seva forma pròpia d'estimar, la forma que correspon a la més perfecta dignitat humana.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat



APUNTS PER A L'ANÀLISI

Senyalats

Què ens van fer? Una marca que portem al front, molt més que un tatuatge que emmascara la pell. La marca profunda del baptisme s'encasta en el nostre ésser. Vàrem quedar traspassats pel Ressuscitat. Empeltats en Ell.

La poca consciència del baptisme rebut ens porta a oblidar aital data. Però l'efecte del sagrament iniciàtic de la fe persisteix. Poc ens pensàvem com ens estimaven els nostres pares quan ens van fer aquest gran

regal. Els hi heu agraït mai el do de la fe?

Potser era una tradició i potser es pensaven fer una festa social. Però van convertir-nos en unguits per Déu. La marca indeleble de la fe. Ens van ficar Déu a dins. Potser sona molt vulgar però ho podem traduir per viure acompanyats amb Jesús, essent por-

tadors del seu mateix Esperit, el Sant. Ai! Si ens ho creguéssim! «Ja no soc jo qui visc, és Crist que viu en mi» (Ga 2, 20). I quin sagrament tan ben pensat! Senyalats per l'Esperit Sant com a marca de la configuració a Crist. Hem estat entregats a Ell i Ell ens ha fet seus. El pacte d'amor que Déu ha fet amb nosaltres ens ha incorporat a Ell.

Per això, tan important és la marca que ens ha quedat a nosaltres pel baptisme com ho és la marca que li ha quedat a Déu per haver-nos fets seus. El profeta Isaïes ens ho descriu «Et duc gravada a les palmes de les mans» (Is 49,16). Fins quan ens faltaria fe per creure que Déu no pot viure sense nosaltres un cop ha tatuat el nostre nom en la seva mà. Ja no podem viure l'un sense l'altre.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

ECO DE LA PALABRA

«He aquí el hombre»

Fue en otro momento, bien distinto al que contemplamos hoy, cuando se oyeron estas palabras: «Aquí tenéis el hombre» (Jn 19,5). Esta expresión tenía un significado profundo cuando Pilato mostró a Jesús, solo y lleno de heridas, a la multitud que reclamaba su crucifixión. Hoy, sin embargo, vemos a Jesús en todo su esplendor. Le vemos representando la humanidad resultante del Dios con nosotros, el Verbo hecho carne, el hombre en su plenitud. Hoy no se escuchan literalmente aquellas palabras «aquí tenéis al hombre», pero sí otras, que las suponen, y les conceden su riqueza y profundidad. Escuchamos de la boca de Dios Padre: «Este es mi hijo amado, en quien me complacezco» (Mt 3,17).

Necesitamos urgentemente escuchar estas palabras y hacerles caso. Porque sin darnos cuenta determinamos qué es humano y qué no, defendemos una causa o criticamos una conducta, sin reflexionar antes los motivos por los que lo hacemos. ¿Es humano lo que hacemos con los migrantes? ¿Es humana la eutanasia? ¿Es humano todo trabajo, aunque sea rentable económicamente? ¿Es humana cualquier forma de entender y vivir la sexualidad, siempre que «sea libre»?... En general pensamos y tomamos decisiones en este sentido llevados sólo por lo que se dice o suena en el ambiente. Repetimos palabras ya dichas, escuchadas en el ambiente, pero no pensadas en profundidad.

Por eso, necesitamos preguntarnos ¿qué es para nosotros ser persona humana?; ¿qué es verdaderamente humano y qué no?; ¿qué es digno del ser humano y qué no?; ¿dónde está nuestro ideal de persona humana?

A partir de estas preguntas entendemos la importancia que tiene mirar hoy a Jesús, al tiempo que escuchamos las palabras del Padre: «Aquí tenéis a mi hijo amado, en quien me complacezco». Hemos celebrado la Navidad, Dios hecho niño entre nosotros. Ese niño, ya adulto es la respuesta a todas las preguntas. Él es nuestro ideal, el ser humano completo, la persona humana que reúne en sí todo lo que podemos y debemos soñar, exigir, anhelar, del ser humano.

En Él ha volcado el Padre «todo su ser». La expresión que refiere el texto evangélico es muy significativa. Es como un padre que mira a su hijo y no se cansa de contemplarlo con amor: en Él se complace.

Y en eso consiste el secreto más profundo y verdadero del ser humano, la fuente de su valor infinito y su dignidad, por encima de toda otra criatura: es el amado, es la complacencia de Dios. De forma que podemos responder: ser persona humana consiste en ser amado absolutamente por Dios; como dirá el Concilio Vaticano II, es vivir como «el único ser que es amado por sí mismo por Dios» (GS 24).

Entonces, será humano todo aquello que merecerá la complacencia de Dios en nuestra persona. La escena del Bautismo de Jesús según la narración de san Marcos es extraordinariamente sobria: Jesús no dice nada, sólo se presenta para ser bautizado, baja al agua y sube, mientras desde el cielo abierto desciende el Espíritu y se escucha la comunicación de amor paterno. En este descenso humilde y en la subida posterior está toda la vida de Jesús. Aquí radica la complacencia del Padre y aquí descubrimos el secreto de toda dignidad humana.

La vida posterior de Jesús demostrarà que esta es su forma propia de amar, la forma que corresponde a la más perfecta dignidad humana.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Eutanàsia, més problemes que solucions

La Delegació diocesana de Família i Vida del Bisbat de Sant Feliu ha fet pública una nota amb motiu de l'aprovació del projecte de llei de l'eutanàsia al Congrés dels Diputats. En aquesta nota expressen el canvi de paradigma que això suposa pel que fa a l'exercici de la professió mèdica: «L'eutanàsia i el suïcidi assistit són un canvi que introdueix la mort com a solució, i això canvia la mentalitat del metge, dels familiars, del malalt i de la política sanitària... implica considerar que hi ha persones amb vides que no mereixen ser viscudes.»

A la nota es contrasten les raons més freqüents a favor de l'eutanàsia i les argumentacions entorn de la defensa de la vida. Les pri-



meres sobretot són tres: evitar el sofriment, no prolongar la vida amb tractaments excessius i la llibertat individual.

Pel que fa al sofriment, diuen que la solució és «una medicina pal·liativa de qualitat»; respecte als tractaments excessius, que s'equilibren «amb l'adequació de l'esforç terapèutic a les necessitats del pacient, que ja està garan-

tida per les lleis i que es pot concretar més signant un document de voluntats anticipades»; per acabar, recorden que «la llibertat individual no és absoluta, una persona no es pot vendre com a esclau o incomplir la normativa sobre riscos laborals posant en perill la vida; així el Tribunal Europeu dels Drets Humans declarà que no existeix el dret a matar-se (2002)».

Exposen també que «la defensa de la vida no és un tema de fe religiosa», ja que «entitats formades per persones de molt diverses cultures i religions com l'Associació Mèdica Mundial o la OMS s'han mostrat en contra».

Podeu consultar la [nota íntegra al web de bisbat de Sant Feliu de Llobregat](#).

Benedicció de la creu del campanar de la Catedral

Les obres de sanejament a la Catedral de Sant Llorenç continuen avançant. El campanar ja s'ha després de la bastida que l'ha envoltat durant algunes setmanes. Tot i que no hi ha un canvi de materials ni del color, la reparació interna i externa ha estat molt important. Dilluns 14 de desembre es va procedir a la benedicció de la creu restaurada, amb el penell que té el significat de «Maria Mare vora la Creu de Jesús». Així s'ha pogut documentar a partir d'un escrit de l'arquitecte constructor en una memòria al *Butlletí municipal* dels anys 1955-1956.

Ara, la creu restaurada i un parallamps nou que s'ha instal·lat al capdamunt tornen a senyorejar a la silueta del temple parroquial, com a signe de benedicció i protecció per a tota la vila de Sant Feliu.



TWITTER DEL PAPA FRANCESC

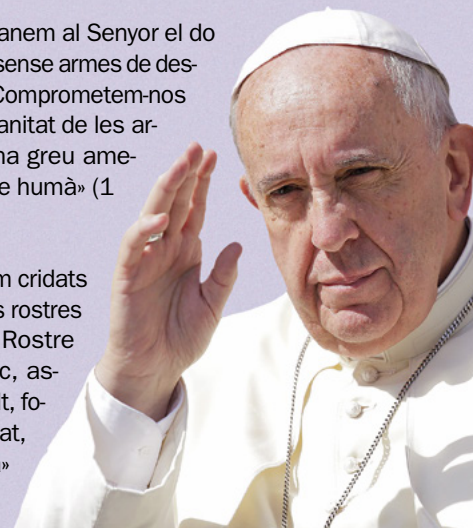


@Pontifex: «Hem de desmantellar la lògica perversa que atribueix a la possessió d'armes la seguretat personal i social. Aquesta lògica només serveix per incrementar els beneficis de la indústria bèl·lica, alimentant un clima de desconfiança i de por entre persones i pobles» (25 de setembre).

@Pontifex: «Imploro a les autoritats civils que prestin especial atenció als nens als qui els són negats els seus drets i dignitat fonamentals, en particular el dret a la vida i a l'educació» (25 de setembre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor el do de la pau, un món sense armes de destrucció massiva! Comprometem-nos a alliberar la humanitat de les armes nuclears, una greu amenaça per al gènere humà» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Estem cridats a reconèixer en els rostres dels refugiats el Rostre de Crist famolenc, assedegat, nu, malalt, foraster i empresonat, que ens interpel·la» (1 d'octubre).



Felicitació de Nadal amb el bisbe Agustí



Dimecres 23 de desembre va tenir lloc la tradicional felicitació de Nadal a la Cúria, ocasió d'intercanvi de bons desitjos entre el Bisbe i els seus col·laboradors de la Cúria diocesana.

En aquesta ocasió, la reunió va tenir un format mixt: presencial, amb els treballadors habituals de la Casa de l'Església, i telemàtic, amb altres participants, ajustant-se en tot moment a les mesures sanitàries recomanades.

Va ser el primer acte del bisbe Agustí que tot just havia rebut l'alta mèdica, després d'un tractament realit-

zat durant unes setmanes en relació al mieloma que pateix. Per aquest motiu, doble alegria i motiu de felicitació.

L'endemà, el bisbe Agustí va presidir l'eucaristia de les 20 h a la Catedral de Sant Llorenç i el mateix dia de Nadal ho va fer a la Parròquia de Santa Maria de Piera, seguint el costum, per Nadal i per Pasqua, de celebrar l'eucaristia en alguna parròquia de la diòcesi per ajudar els rectors que es cuiden de moltes comunitats. El dia de la Sagrada Família, diumenge 27, va presidir la missa de les 12 h a la Catedral de Sant Llorenç.

Any «Família *Amoris Laetitia*»



Ja està actiu el web www.amoristaetitia.va amb molta informació a disposició sobre:

- L'Exhortació apostòlica
- El projecte de l'Any «Família *Amoris Laetitia*»
- Els objectius
- Els destinataris
- Iniciatives i recursos
- 12 itineraris a recórrer amb les famílies
- La X Trobada Mundial de les Famílies 2022

El Sant Pare convoca l'any especial dedicat a la família, que s'inaugurarà el 19 de març de 2021, cinquè aniversari de la publicació de l'Exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*, i es clourà el 26 de juny de 2022, coincidint amb la X Trobada Mundial de les Famílies a Roma amb el Papa.

Aquesta iniciativa la va comunicar el papa Francesc durant la pregària de l'Angelus el dia de la festa de la Sagrada Família i vol arribar a totes les famílies del món a través de propostes espirituals, pastorals i culturals que es realitzaran a les parròquies, diòcesis, universitats, moviments i associacions.

L'objectiu és oferir a l'Església oportunitats de reflexió i aprofundiment per viure concretament la riquesa de l'Exhortació *Amoris Laetitia*.



El diumenge de la Sagrada Família, 27 de desembre, 12 matrimonis en les seves noces d'or es van fer presents a l'eucaristia de la Basilica de Santa Maria, donant gràcies a Déu pel do del sagrament que els ha acompanyat en aquests anys, amb els seus fruits d'amor i fidelitat.

AGENDA

Reunió plenària del Secretariat Interdiocesà de Santuaris (SIS).

Els delegats diocesans de la Pastoral de Santuaris, Peregrinacions i Turisme de les diòcesis amb seu a Catalunya i les Illes tenen prevista la convocatòria per al dijous 14 de gener, a la Casa de l'Església, amb el bisbe Agustí, que és el responsable d'aquest àmbit pastoral a la Tarraconense.



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / SI 96 / Mc 1,14-20]. *Urgell*: □ Beata Anna M. Janer i Anglerill, vg., fund. de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higiní, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prevs. dominicans.

12. ■ Dimarts [He 2,5-12 / SI 8 / Mc 1,21-28]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Dimecres [He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39]. Sant Hilari (+367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dijous [He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina; beat Pere Donders, prev. redemptorista.

15. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maür (Maur o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes;

sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.

16. ■ Dissabte [He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscilla (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setmana) [1S 3, 3b-10.19 / SI 39 / 1Co 6,13c-15a. 17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Antoni el Gran (+356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, màrtir; santa Rosalina de Vilanova, verge cartoi-xana.

Baptisme del Senyor (B)

COMENTARI

«Ets el meu Fill, el meu estimat»



Avui llegim a l'Evangeli un moment fonamental en la vida de Jesús: el seu baptisme. Jesús, com un home més es posa a la cua per a ser batejat per Joan. Semblaria que no passa res més. Però *quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit com un colom baixava cap a ell i es va sentir una veu des del cel: Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.* Aquesta veu que ve del cel, que ve de Déu, ens descobreix qui és aquell (aparentment) pecador que és batejat: és el Fill estimat de Déu, aquell que és el model per a tots nosaltres. El Pare s'hi complau; és també *el qui batejarà amb Esperit Sant*, com profetitzava Joan. Ara descobrim l'autèntica identitat d'aquell home, de Jesús de Natzaret. Pot semblar estrany però *els meus pensaments no són els vostres i els vostres camins no són els meus. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra*, com diu Isaïes. Ell és l'aigua de la que parla el profeta: *Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners. Escolteu i tastareu cosa bona; estigueu atents, veniu a mi i us saciareu de vida.* Perquè Jesús farà realitat el que diu el mateix profeta: *Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, aliança que manifesta l'amor total de Déu als homes.*

Per això ens convida: *Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop.* Ens demana també un canvi de vida: *Que els injustos abandonin els seus camins, que es converteixin al Senyor, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar.* L'amor de Déu manifestat en l'infant Jesús ens convida a la conversió. Joan, en la seva carta, ens descobreix igualment qui és Jesús: *Qui venç el món sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu.* Parlem, doncs, de creure, de fe. Per això Nadal és temps de fe, de saber descobrir en el nen acabat de néixer el Fill mateix de Déu, l'estimat del Pare, el model de tots els qui som els seus germans. Encara que ens sembli impossible: «Els meus camins no són els vostres.»

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 55,1-11)

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjar que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David. Vaig fer-lo testimoni davant els pobles, sobirà i legislador de nacions. Cridarà una nació que tu no coneixies, i aquesta nació, sense conèixer-te, vindrà corrents, buscant el Senyor, el teu Déu, el Sant d'Israel, que t'ha honorat. Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar, invoqueu-lo ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra. Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

► Salm responsorial (Is 12)

R. *Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació.*

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-9)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimes Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimes els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat. Perquè són tres els qui donen testimoni: l'Esperit, l'aigua i la sang, i tots tres concorden. El testimoniatge dels homes, tot i que nosaltres l'acceptem, no es pot comparar amb el de Déu. Doncs bé, el testimoni que donen aquests tres és el de Déu a favor del seu Fill.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,7-11)

En aquell temps, Joan predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: «Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 55,1-11)

Esto dice el Señor: «Sedientos todos, acudid por agua; venid, también los que no tenéis dinero: comprad trigo y comed, venid y comprad, sin dinero y de balde, vino y leche. ¿Por qué gastar dinero en lo que no alimenta y el salario en lo que no da hartura? Escuchadme atentos y comeréis bien, saborearéis platos sustanciosos. Inclinaid vuestro oído, venid a mí: escuchadme y viviréis. Sellaré con vosotros una alianza perpetua, las misericordias firmes hechas a David: lo dice mi testigo para los pueblos, guía y soberano de naciones. Tú llamarás a un pueblo desconocido, un pueblo que no te conocía correrá hacia ti; porque el Señor tu Dios, el Santo de Israel te glorifica.»

Buscad al Señor mientras se deja encontrar, invocadlo mientras está cerca. Que el malvado abandone su camino, y el malhechor sus planes; que se convierta al Señor, y él tendrá piedad, a nuestro Dios, que es rico en perdón. Porque mis planes no son vuestros planes, vuestros caminos no son mis caminos —oráculo del Señor—. Cuanto dista el cielo de la tierra, así distan mis caminos de los vuestros, y mis planes de vuestros planes. Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que cumplirá mi deseo y llevará a cabo mi encargo».

► Salmo responsorial (Is 12)

R. *Sacaréis aguas con gozo de las fuentes de la salvación.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-9)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio: el Espíritu, el agua y la sangre, y el testimonio de los tres es único. Si aceptamos el testimonio humano, mayor es el testimonio de Dios. Pues este es el testimonio de Dios, que ha dado testimonio acerca de su Hijo.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,7-11)

En aquel tiempo, proclamaba Juan: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

Y sucedió que por aquellos días llegó Jesús desde Nazaret de Galilea y fue bautizado por Juan en el Jordán. Apenas salió del agua, vio rasgarse los cielos y al Espíritu que bajaba hacia él como una paloma. Se oyó una voz desde los cielos: «Tú eres mi Hijo amado, en ti me complazco.»